ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιω΄ 18-27)
26 Νοεμβρίου 2017

Δὲν εἶχε εὐτυχῆ κατάληξη ἡ συνάντηση τοῦ πλούσιου ἐκείνου νεανίσκου μὲ τὸν Κύριο, τὴν ὁποία μᾶς περιγράφει τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο. Ἔφυγε λυπημένος ὁ νέος, ὅταν ὁ Χριστὸς τοῦ ζήτησε νὰ ἀποχωριστεῖ τὸ χρῆμα ποὺ κρατοῦσε αἰχμάλωτη τὴν ψυχή του, γιὰ νὰ γίνει τέλειος. Ἡ ὑπέρβαση γιὰ τὴν τελειότητα ἀποτελεῖ, ἀπὸ τότε, τὴν αἰώνια προτροπὴ τοῦ Κυρίου ἀλλὰ καὶ τὸν τελικὸ στόχο γιὰ κάθε χριστιανό.

Ἡ αὐτογνωσία καὶ ὁ ἀγώνας προβάλλουν ὡς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ.

Ὁ πλούσιος νέος τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου νόμιζε ὅτι εἶναι καλός, ἐπειδὴ τηροῦσε τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ἀποδείχθηκε ὅμως, ἡ θρησκευτικότητά του ἦταν τυπικὴ καὶ ἐπιφανειακή. Νόμιζε ὅτι ἡ σχέση του μὲ τὸν Θεὸ καθορίζεται ἀπὸ τυπικὰ καλὲς πράξεις. Ἀπέφευγε βέβαια τὶς σοβαρὲς παραβάσεις τοῦ νόμου, ἀλλὰ ζητοῦσε νὰ μάθει ἂν χρειάζεται νὰ κάνει καὶ κάτι ἄλλο, γι’ αὐτὸ καὶ ρώτησε «τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;».

Ἡ ἔλλειψη αὐτογνωσίας στερεῖ μέχρι καὶ σήμερα ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο τὴν δυνατότητα ἀνακάλυψης τῶν ἀγκαθιῶν, ὡς ἐμποδίων, ποὺ ὑπάρχουν βαθιὰ μέσα στὴν ψυχή του. Ἀγκάθια, ποὺ ἂν ἐντοπίσει καὶ ξεριζώσει, θὰ τελεσφορήσει κάθε καλὴ διάθεση καὶ προσπάθεια. Χρειάζεται παράλληλα αὐτοκριτικὴ καὶ εἰλικρίνεια, γιὰ νὰ ἐντοπισθεῖ τὸ ζητούμενο ἀπὸ τὸν Χριστὸ «ἓν» ποὺ μᾶς χωρίζει.

Τὸ δεύτερο ἀπαραίτητο στοιχεῖο, γιὰ νὰ γίνουμε τέλειοι καὶ πιστοὶ μαθητές Του, εἶναι ἀδιαμφισβήτητα ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ. Ὁ δρόμος τῆς χριστιανικῆς ζωῆς ὡς πορεία γιὰ τὴν τελειότητα δὲν εἶναι εὔκολος. Ἀπαιτεῖ θυσίες καὶ αὐταπάρνηση. Γιὰ τὸν πλούσιο, ὁ Κύριος εἶπε ὅτι εἶναι εὐκολότερο νὰ περάσει μία καμήλα ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας, παρὰ νὰ εἰσέλθει ἕνας πλούσιος στὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Κι ὅταν οἱ μαθητὲς ρώτησαν μὲ ἔκπληξη «τότε λοιπὸν ποιὸς μπορεῖ νὰ σωθεῖ;», ὁ Κύριος ἀπάντησε ὅτι «ὅσα εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνουν μὲ τὴν ἀσθενικὴ ἀνθρώπινη δύναμη, εἶναι κατορθωτὰ μὲ τὴ χάρη καὶ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ».

Ἀδελφοί μου,
ἡ συμμετοχή μας στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἰδιαίτερα ὅμως στὸ Μυστήριο τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως εἶναι ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκδηλώσουμε τὴν εἰλικρινῆ μας

μετάνοια καὶ νὰ καταθέσουμε ὅ,τι στέκεται πρόσκομμα στὸ δρόμο μας γιὰ νὰ Τὸν ἀκολουθήσουμε. Οἱ συμβουλὲς τοῦ πνευματικοῦ μας, μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, μποροῦν νὰ στηρίξουν τὸν πνευματικό μας ἀγῶνα γιὰ τὴν τελειότητα.

Ὁ Κύριος δὲν μᾶς θέλει ἁπλῶς «καλοὺς ἀνθρώπους» ἀλλὰ ἁφοσιωμένους μιμητές Του. Θέλει νὰ γίνουμε τέλειοι, διότι αὐτὲς εἶναι οἱ προδιαγραφὲς ποὺ μᾶς ἔδωσε, ὅταν μᾶς δημιούργησε. Μᾶς ἔπλασε «κατ' εἰκόνα» καὶ «καθ' ὁμοίωσίν» Του. Ἔχουμε λοιπὸν τὴ δυνατότητα γιὰ πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα νομίζουμε ὅτι ἀπὸ μόνοι μας μποροῦμε νὰ καταφέρουμε. Ἔχουμε τὶς προϋποθέσεις ν' ἀνεβοῦμε ψηλότερα. Ἀρκεῖ νὰ ἀνακαλύψουμε αὐτὸ τὸ «ἓν» ποὺ ζητεῖ σήμερα καὶ μᾶς χωρίζει ἀπὸ κοντὰ Του καὶ νὰ τὸ ξεπεράσουμε μὲ τὴ χάρη καὶ τὴ βοήθειά Του. Τότε θὰ ἀποδειχθοῦμε ἄξιοι μαθητὲς καὶ κληρονόμοι τῆς Βασιλείας Του. Ἀμήν.